

Publicerad 2014-09-22 21:47 av Morbidinvalid

Höstmörkrets fallna skuggor

Ensamheten ekar omkring mig,
likt höstmörkrets fallna skuggor.
Löven faller ner och förmultnar
till den jord vi alla kommer att hamna i.

Jag ligger här i mörkrets kyla och
skakar som ett asplöv,
rädd för morgondagens sorg och smärta.
Trycker i mig piller efter piller i hopp om
att smärtan ska försvinna,
smärtan som sitter så långt inuti min tomma
formskapelse.

Det totalitära kaoset sköljer över mig,
jag är maktlös i detta eviga mörker.
Dessa fraktaler etsar sig fast inuti
min formskapelse, märker mig
som denna smutsiga varelse jag är.

Ladda - Sikta - Skjut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Morbidinvalid med Poeter.se id #47192 innehar upphovsrätten